

[Undervisnings- og forskningsministeren]

høj adgangsbe grænsning, hvis der nu skulle være sådan en, som ad deltidsvejen får bevist, at vedkommende er kvalificeret, er det så ikke godt, at vedkommende nu i modsætning til tidligere får chancen? Skulle vi ikke tilmed overveje, om det, hvis man på den måde tager første halvdel af studiet, kunne kvalificere til at komme ind på sidste halvdel af studiet? Det synes jeg, men det skal vi overveje, når vi har set, om det griber om sig.

Lad os nu give folk i Maribo og Nakskov, folk, der bor langt væk fra uddannelsesbyerne, og som er bundet af hus og job og udgifter i enhver henseende, denne chance for at læse på deltid. Det synes jeg faktisk klæder vores samfund og er helt i pagt med det syn på uddannelse, som jeg deler, nemlig at der bør være fri adgang til at dygtiggøre sig i hvert fald på områder, hvor der er brug for dygtiggørelsen.

Jeg vil også gerne berolige hr. Rahbæk Møller med, at jeg har intet had til humaniora. Det er svært at dokumentere, at jeg skulle have nogen følelser i den retning, det viser bl.a. min adfærd, når det gælder folkeskolens og gymnasiets fag. Jeg har bestemt ikke noget had til humaniora, men det kan ikke nytte noget at blive ved med at uddanne gymnasielærere inden for humaniora, så arbejdsløshedsprocenterne kommer alt for højt op. Det, jeg har had til, er de høje arbejdsløshedsprocenter, og det synes jeg vi i fællesskab skulle tage meget alvorligt og også få de pågældende institutter til at tage meget alvorligt.

Hr. Glistrup var vist den eneste, som sagde nej til friuniversiteterne. Jeg tror, jeg vil sende den tale til hr. Glistrup, som rektor for Odense Universitet holdt i september 1988. Jeg tror, at både han og alle andre vil sympatisere med det opgør, som rektor Carl Th. Pedersen dér foretager med, hvad vi kan kalde den konventionelle tænkning på styrelsesområdet.

I stedet for at starte en ny styrelseslovsdiskussion og nedsætte et nyt udvalg og komme med et nyt forslag foreslår jeg at gøre det muligt at følge rektor i Odense, når han udråber sit universitet til et friuniversitet.

Når jeg gør det på den måde, er det netop, fordi vi ikke skal omklamre dem for meget, nu skal de selv bevare initiativet og få mulighed for at vise vejen for andre til mere effektive styreformer. Jeg tror, det er en utrolig frugtbar måde at gribe det an på; der er jo andre institutter,

der også gerne vil gå den vej. Hvis jeg nu alligevel kom til at omklamre, vil jeg trække det tilbage, men jeg kan ikke skjule, at jeg synes, at både det initiativ og andre bør kunne lade sig gøre.

Det er rigtigt, at styrelseslovsdebatten i alt for høj grad har været ført i skyggen af 1968. På en eller anden måde er jo alle ordførerne 1968'ere – bortset fra hr. Glistrup, som jeg vil friholde for den anklage – og det er nok typisk, at her står forældregenerationen, vi er mellem 40 og 50 år alle sammen, og drøfter vores ungdom. Jeg skulle hilse og sige fra de studerende, at de er dødtrætte af at høre om vores ungdom. De vil gerne have, at vi skrotter alle vore gamle kampe fra 1968-75, eller hvornår det nu foregik. Ja, der sidder en af dem her, hr. Frank Jensen, og han bekræfter dette. Det synes jeg vi skulle gøre og lade være med selv at vise vejen. Prøv at lade nogle andre vise vejen. Der er nogle, der gerne vil. Det er i den ånd, friuniversitetsforslaget skal ses.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Der var fra ministerens side mange nye tanker i svartalen, som ligger uden for redegørelsens rammer, bl.a. det om at effektivisere uddannelserne ved at bruge studieåret bedre, end vi gør i dag. Det synes jeg taler for, at den redegørelse, som ministeren i dag har til debat i Folketinget, burde udvides med, at vi gennemfører det samme i Danmark, som man har gjort i Norge, nemlig en grundig analyse, før man træffer vigtige politiske afgørelser her i huset.

Undervisningsministeriet har ikke i dag de redskaber, som er nødvendige for at vurdere kvalitet og effektivitet. For nylig kontaktede jeg Undervisningsministeriets Økonomisk-Statistisk Kontor for at få en statistik over, om den lidt senere specialisering på uddannelserne ved, at man har et basisår på to af vore universiteter, RUC og AUC, gav et lavere frafald. Det kan man ikke i dag i Undervisningsministeriet opgøre.

Jeg mener, at vi burde have bedre planlægningsredskaber, før vi politisk træffer de meget afgørende beslutninger. Jeg mener, at vi burde etablere noget lignende i Danmark som den undersøgelse, som Gudmund Hernes har lavet i Norge.